

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 40.

Vydána dne 9. července 1930.

Obsah: 96. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 20. května 1930, č. 70 Sb. z. a n., kterým se upravují odpočivné a zaopatřovací platy některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich.

96.

Vládní nařízení

ze dne 26. června 1930,

jímž se provádí zákon ze dne 20. května 1930, č. 70 Sb. z. a n., kterým se upravují odpočivné a zaopatřovací platy některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich.

Vláda republiky československé nařizuje podle §§ 5, 12 a 14 zákona ze dne 20. května 1930, č. 70 Sb. z. a n., kterým se upravují odpočivné a zaopatřovací platy některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich:

Č Á S T P R V N Í.

Předpisy pro určení pensijní základny osob uvedených v §§ 1 až 4 zákona č. 70/1930 Sb. z. a n.

I. Úředníci.

§ 1.

(1) Pro určení pensijní základny jest rozhodnou služební třída, která podle zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n. (platového zákona), nebo předpisů na jeho základě vydaných odpovídá skupině časového postupu, k níž příslušel úředník v den skončení činné služby; nepříslušel-li úředník v této době k určité skupině časového postupu, jest rozhodnou služební třída odpovídající skupině časového postupu, k níž by byl úředník v den 28. října 1918 příslušel podle služební kategorie (služebního odvětví), v níž byl v den skončení činné služby.

(2) Nelze-li služební třídu zjistiti podle ustanovení odstavce 1., jest rozhodnou služební třída odpovídající skupině časového postupu, k níž by byl úředník v den 28. října 1918 příslušel podle služebního upotřebení v den skončení činné služby, nebo nelze-li zjistiti ani toto, podle předběžného vzdělání, které měl při vstupu do služebního poměru, v němž skončil činnou službu.

§ 2.

(1) Úředníkům jmenovaným až včetně do IX. hodnostní třídy ve skupině C, D neb E se určí pensijní základna postupem v dalších odstavcích stanoveným podle 7. platové stupnice, ve skupině A nebo B podle 6. platové stupnice, úředníkům jmenovaným do VIII. hodnostní třídy podle 6. platové stupnice, stanovené v § 11, odst. 2., (po případě se zřetelem na ustanovení odstavců 3. a 4.) platového zákona č. 103/1926 Sb. z. a n., byť i byli měli požitky vyšší hodnostní třídy, než do které byli jmenováni.

(2) Především se v mezích časového postupu zjistí doba, kterou by musili ve skupině časového postupu (§ 1) ztrávit, aby podle čl. III. a — s výjimkou kategorií kancelářských úředníků skupiny D nebo E — podle čl. V., § 1, zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., časovým postupem dosáhli požitků hodnostní třídy a platového stupně, v němž byli při skončení činné služby; dosáhli-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu uvedeným v předcházející větě, přihlíží se k této době. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni.

(3) U úředníků, kteří při skončení činné služby podle předpisů v tu dobu platných měli v hodnostní třídě dosažitelné časovým postu-

pem některý platový stupeň služného této hodnostní třídy v příslušné skupině časovým postupem nedosažitelný, sluší při určení pensijní základny vycházeti z doby potřebné k tomu, aby dosáhli časovým postupem požitků 1. platového stupně nejbližší vyšší hodnostní třídy, zvětšené o dobu započitatelnou (započtenou) v nejvyšším platovém stupni té hodnostní třídy, jejíž požitky při skončení činné služby měli, nejvýše však o tři roky.

(4) Doba zjištěná podle odstavce 2., po případě odstavce 3. je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(5) Nedosahuje-li doba určená podle odstavců 2. až 4. délky stanovené čekatelské doby (§ 7, odst. 5., platového zákona), jest pensijní základnou částka rovnající se dvěma třetinám adjuta stanoveného pro skupinu míst A (§ 8, odst. 3., platového zákona), které by úředníku vzhledem k rozhodné době příslušelo v jeho služební třídě.

(6) Dosahuje-li nebo přesahuje-li doba určená podle odstavců 2. až 4. stanovenou čekatelskou dobu, jest pensijní základnou v platové stupnici vyplývající z ustanovení odstavce 1. služné, kterého by úředník při rozhodné době dosáhl podle čekatelské doby a lhůt pro zvýšení služného stanovených platovým zákonem. Vybývá-li při tom u úředníků skupiny C, D, E v posledním náslužném přídávku (§ 11, odst. 2., platového zákona) doba delší tři roků, přísluší pensijní základna zvýšená o částku odpovídající náslužnému přídávku příslušné služební třídy.

(7) Úředníkům skupin C, D, E jmenovaným do VIII. hodnostní třídy se určí pensijní základna způsobem stanoveným v odstavci 2. a v odstavci 6. nejprve podle 7. platové stupnice a podle výsledku v této platové stupnici služným v 6. platové stupnici, které se rovná pensijní základně zjištěné v nižší platové stupnici; není-li takového služného v 6. platové stupnici, služným nejbližší vyšším.

(8) U úředníků skupiny E se počítá stanovená čekatelská doba (odstavce 5. a 6.) pěti roky.

§ 3.

(1) Úředníkům jmenovaným do VII. hodnostní třídy se určí pensijní základna podle 5. platové stupnice služným, kterého by dosáhli tříletými postupy při době vypočtené podle ustanovení odstavců 1., 3. až 5.; za tím účelem se zjistí v mezích časového postupu u úředníků skupiny A, B, C neb D doba, kterou by musili ztráviti s požitky této hodnostní třídy, u úředníků skupin A a B s požitky VI. hod-

nostní třídy doba, kterou by musili ztráviti s požitky VII. a VI. hodnostní třídy, aby dosáhli časovým postupem podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li úředníci skupin A, B, C neb D těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu stanoveným v zákoně č. 541/1919 Sb. z. a n., přihlíží se k této době zmenšené o dobu potřebnou k dosažení prvního stupně VII. hodnostní třídy časovým postupem.

(2) Úředníkům skupiny E jmenovaným do VII. hodnostní třídy se určí pensijní základna podle 5. platové stupnice služným, jehož by dosáhli tříletými postupy při době, kterou by musili ztráviti s požitky této hodnostní třídy, aby podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhl-li takový úředník tohoto platového stupně za delší započitatelnou (započtenou) dobu než takto zjištěnou, přihlíží se k této době.

(3) K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni, při čemž se součet doby zjištěné podle tohoto odstavce a doby zjištěné podle předcházejících odstavců zvětší u úředníků skupiny A o čtyři roky, u ostatních úředníků o tři roky.

(4) Ustanovení § 2, odstavce 3., platí obdobně.

(5) Doba vypočtená podle předchozích odstavců je rozhodnou pro určení pensijní základny.

§ 4.

Případla-li by úředníku podle § 2 nebo § 3 nižší pensijní základna, než by mu v den skončení činné služby byla náležela v téže platové stupnici, kdyby se vyměřovala podle některé nižší skupiny časového postupu — v předpokladu, že by byl měl podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. stejné služné a stejnou služební dobu ztrávenou s tímto služným — vezme se za základ pro vyměření odpočivných (zaopatřovacích) platů vyšší pensijní základna vyplývající pro onu nižší skupinu časového postupu.

§ 5.

(1) Úředníkům skupiny A a B jmenovaným do VI. hodnostní třídy se určí pensijní základna podle 4. platové stupnice služným, kterého by úředník dosáhl tříletými postupy při době vypočtené podle ustanovení odstavců 1., 3. a 4.; za tím účelem se zjistí v mezích časového postupu doba, kterou by musili ztráviti s požitky

této hodnostní třídy, aby podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n., přihlíží se k této době zmenšené o dobu potřebnou k dosažení prvního stupně VI. hodnostní třídy časovým postupem.

(2) Ostatním úředníkům jmenovaným do VI. až III. hodnostní třídy se určí pensijní základna takto:

Úředníkům skupin C, D, E jmenovaným do VI. hodnostní třídy podle 4. platové stupnice a úředníkům jmenovaným

do V. hodnostní třídy podle 3. platové stupnice

do IV. „ „ „ 2. „ „

do III. „ „ „ 1. „ „

služným, jehož by dosáhli tříletými postupy při době, kterou by musili ztráviti s požitky té které hodnostní třídy, aby podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li takový úředník tohoto platového stupně za delší započitatelnou (započtenou) dobu, než takto zjištěnou, přihlíží se k této době.

(3) K době zjištěné podle odstavce 1. nebo 2. se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni.

(4) Doba zjištěná podle předchozích odstavců je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(5) Pensijní základna úředníků jmenovaných do II. hodnostní třídy se určí podle služného stanoveného v § 11, odstavec 1., platového zákona.

II. Soudci a konceptní pragmatikální úředníci státních zastupitelstev, vrchních státních zastupitelstev a generální prokuratury.

§ 6.

(1) Pensijní základna soudců se určí podle základního služného a u soudců uvedených v odstavci 3. kromě toho ještě podle funkčního služného.

(2) Pensijní základna podle základního služného se určí na základě započitatelné (započtené) služební doby (§ 50) od výkonu soudcovské zkoušky, nejméně však na základě započitatelné (započtené) služební doby zkrácené o tři roky, a to podle ustanovení § 40, odstavec 3., platového zákona služným, kterého by soudce při rozhodné době dosáhl podle lhůt pro

zvýšení služného stanovených platovým zákonem. Ustanovení § 2, odst. 5., platí obdobně.

(3) Část pensijní základny vyplývající z funkčního služného se určí na základě stavu v den skončení činné služby takto:

Byl-li soudce ustanoven na systemisované služební místo	a měl-li požitky		částkou Kč
	hodn. třídy	plat. stup.	
I. druhého předsedy nejvyššího soudního dvoru, druhého předsedy správního soudního dvoru, předsedy sborového soudu druhé stolice	—	—	45.000
II. předsedy senátu nejvyššího soudu (nejvyššího soudního dvoru), předsedy senátu nejvyššího správního soudu (správního soudního dvoru)	III.	2.	42.000
	III.	1.	39.000
III. rady u nejvyššího soudu (nejvyš. soudního dvoru), rady u nejvyššího správního soudu (správ. soudního dvoru), náměstka předsedy sborového soudu druhé stolice, předsedy sborového soudu první stolice, pokud byl jmenován alespoň do V. hodnostní třídy	nebo požitky nižší		
	IV.	2.	30.000
	IV.	1.	27.000
IV. předsedy jiného sborového soudu první stolice	nižší		24.000
	IV.	2.	19.200
	IV.	1.	17.700
	V.	2. nebo 3.	16.200
V. rady vrchního zemského soudu (tabulárního soudce) u sborového soudu druhé stolice, náměstka předsedy sborového soudu první stolice	nižší		15.000
	IV.	2.	13.800
	IV.	1.	12.600
	V.		11.400
VI. rady u sborového soudu první stolice, přednosta soudu u okresního soudu s více než 4 soudcovskými odděleními, pokud byl jmenován alespoň do VII. hodnostní třídy	nižší		10.200
	VI.	3.	6.300
	nebo požitky vyšší		
VII. přednosta soudu u jiného okresního soudu, okresního soudce (radního sekretáře) a samosoudce u okresního soudu mimo sídlo sborového soudu první stolice	VI. 1. nebo 2.		5.100
	nižší		3.900
VII. přednosta soudu u jiného okresního soudu, okresního soudce (radního sekretáře) a samosoudce u okresního soudu mimo sídlo sborového soudu první stolice	—	—	2.400

(4) Soudcům uvedeným v odstavci 3., pod čís. I., se určí pensijní základna podle základního služného 36.900 Kč, soudcům uvedeným pod čís. II. a III. nejméně 34.200 Kč.

(5) Ustanovení § 2, odstavec 3., platí obdobně.

(6) Pensijní základna prvního předsedy nejvyššího soudu (nejvyššího soudního dvoru) a prvního předsedy nejvyššího správního soudu (správního soudního dvoru) se určí podle služného stanoveného v § 40, odstavec 1., platového zákona.

(7) Ustanovení odstavců 1., 2. a 5. platí obdobně pro právní úředníky sekretariátu nejvyššího soudu (nejvyššího soudního dvoru) a nejvyššího správního soudu (správního soudního dvoru); část pensijní základny vyplývající z funkčního služného se určí na základě stavu v den skončení činné služby takovým úředníkům, pokud byli jmenováni do VI. hodnostní třídy, částkou 10.200 Kč, ostatním částkou 2.400 Kč.

§ 7.

Pro konceptní pragmatikální úředníky státních zastupitelstev, vrchních státních zastupitelstev a generální prokuratury platí ustanovení § 6, odstavec 1., 2. a 5., obdobně; část pensijní základny vyplývající z funkčního služného se určí na základě stavu v den skončení činné služby, a to

byl-li takový úředník ustanoven na systemisované služební místo	podle odstavce 3 § 6
generálního prokurátora	čís. II.
generálního advokáta nebo vrchního státního zástupce	čís. III.
přednosta státního zastupitelství v sídle vrchního státního zástupce	čís. IV.
přednosta některého z ostatních státních zastupitelstev	čís. V.
některého z ostatních konceptních úředníků státně-zastupitelských	čís. VI.

III. Státní osoby učitelské.

1. Profesori vysokých škol.

§ 8.

Pensijní základna se určí na základě započitatelné (započtené) služební doby (§ 50)

a) u mimořádných profesorů vysokých škol podle služného stanoveného v § 56 platového zákona,

b) u řádných profesorů vysokých škol podle služného stanoveného v § 58, odst. 1., platového zákona,

kterého by profesor tříletými postupy dosáhl v den skončení činné služby.

2. Státní profesori.

§ 9.

(1) Pensijní základna státních profesorů se určí podle základního služného a u profesorů uvedených v odstavci 5. kromě toho ještě podle funkčního služného.

(2) Pensijní základna podle základního služného (§ 73 platového zákona) se určí u státních profesorů na základě doby, kterou by podle čtyřleté lhůty čekatelské a lhůt časového postupu stanovených článkem VII., § 9, zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. musili ztrávit, aby dosáhli služného hodnostní třídy a platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby, po případě jde-li o profesory, kteří skončili činnou službu před 1. zářím 1919, aby v den skončení činné služby dosáhli služného tomu odpovídajícího; dosáhli-li tohoto služného za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu uvedeným v předcházející větě, přihlíží se k této době. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni. Doba zjištěná podle tohoto odstavce zkrácená o tři roky, je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(3) Ustanovení § 2, odstavce 5., a první věty odstavce 6. platí obdobně.

(4) Ustanovení odstavce 2. platí pro profesory diecesních učilišť theologických, při čemž se započitatelná doba určí podle § 2 zákona ze dne 18. března 1920, č. 189 Sb. z. a n., pokud nebyla podle něho určena.

(5) Část pensijní základny vyplývající z funkčního služného se určí na základě stavu v den skončení činné služby takto:

Byl-li profesor ustanoven na systemisované služební místo	aměl-li služné		část- kou Kč
	hod- nosní třídy	plato- vého stupně	
	nebo služné tomu odpovídající		
I. ředitele vyšší průmyslové školy nebo ústavu jí na roveň postaveného, jakož i vyšší zemědělské školy	V.	3.	12.480
	V.	2.	11.040
	V.	1.	9.600
	VI.	4.	9.600
	nižší		8.280
II. ředitele vyšší střední školy, učitelského ústavu, obcho- dní akademie, průmyslové školy, mistrovské školy od- borné, jakož i zemědělské školy rolnické, speciální a jí na roveň postavené	V.	3.	9.600
	V.	2.	8.640
	V.	1.	7.440
	VI.	4.	7.440
	nižší		6.240
III. ředitele některé z ostatních škol nebo přednosty odboru na státní průmyslové škole	VI.	4.	4.200
	VI.	3.	3.600
	VI.	2.	3.000
	VI.	1.	2.400
	VII.	4.	2.400
nižší		2.400	

(6) Ustanovení odstavců 1. až 3. a 5. platí obdobně také pro nestátní profesory uvedené v druhé větě odstavce 3 §u 1 zákona č. 70/1930 Sb. z. a n.

3. Státní učitelé.

§ 10.

(1) Pensijní základna státních učitelů škol uvedených v § 66 platového zákona se určí podle základního služného a u ředitelů těchto škol kromě toho ještě podle funkčního služného.

(2) Pensijní základna podle základního služného se určí učitelům jmenovaným až včetně do IX. hodnotní třídy, byť i měli požitky vyšší hodnotní třídy, v III. platové stupnici stanovené v § 74, odstavec 1., 2. a 4. platového zákona, učitelům jmenovaným do VIII. nebo vyšší hodnotní třídy v II. platové stupnici, při čemž sluší postupovati u učitelů jmenovaných až včetně do IX. hodnotní třídy podle obdoby ustanovení § 2, odstavců 2. až 6. a 8., u učitelů jmenovaných do VIII. nebo vyšší hodnotní třídy podle obdoby § 2, odst. 7., pokud se týče odst. 3., 4. a 8. tohoto nařízení se změnou, že při použití ustanovení § 2, odst. 6., druhé věty, rozhoduje stupeň předběžného vzdělání (§ 74, odst. 2., platového zákona).

(3) Pro určení části pensijní základny vyplývající z funkčního služného platí ustanovení § 9, odst. 5., čís. III.

4. Vysokoškolští asistenti (konstruktéři), asistenti a dílovedoucí na umělecko-průmyslových, průmyslových, zemědělských a jiných odborných školách.

§ 11.

Pensijní základna činí

u	při služební době v den skončení činné služby	Kč	
a) asistentů ustanovených podle § 2 nařízení ze dne 1. ledna 1897, č. 9 ř. z.	—	8.400	
b) asistentů ustanovených podle § 1 nařízení uvedeného pod písmenou a)	(započítané (§ 50)	u asistentů	
		prvé skupiny	druhé skupiny
		(§ 87, odst. 2., platového zákona)	
		v prvním roce	10.400 8.400
		v druhém „	11.600 9.200
		v třetím až pátém roce	14.400 10.800
	skutečné: osmi a více roků, pokud vyhovují podmínkám stanoveným v § 89, odstavec 3., platového zákona	v šestém až osmém roce	16.200 14.400
		19.800	—
c) asistentů na umělecko-průmyslových, průmyslových, zemědělských a jiných odborných školách	—	10.400	
d) dílovedoucích na školách uvedených pod písmenou c)	—	9.000	

IV. Vojenští a četniční gažisté.

1. Vojenští a četniční důstojníci, vojenští úředníci a pensisté.

§ 12.

(1) Pro určení pensijní základny jest u vojenského důstojníka rozhodnou služební třída odpovídající té z postupových skupin I. až VI. stanovených §em 5 zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., pokud se týče člán-

kem I. zákona ze dne 4. července 1923, č. 152 Sb. z. a n., jakož i § 5, odst. 1., a § 21, odst. 1. až 3., vládního nařízení ze dne 20. prosince 1923, č. 10 Sb. z. a n. z roku 1924, u četnického důstojníka služební třída odpovídající té z postupových skupin I. a II. stanovených šem 6 zákona ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n., ke které v den skončení činné služby příslušel; nepřislušel-li důstojník v této době k žádné postupové skupině, jest rozhodnou služební třída odpovídající postupové skupině, ke které by byl v den skončení činné služby příslušel podle zmíněných ustanovení, kdyby se na něho byla vztahovala.

(2) Při tom odpovídá u vojenských důstojníků postupová skupina I. služ. třídě I.,
 „ „ II., III., IV. „ „ II.,
 „ „ V. a VI. „ „ III.,
 zřízené šem 97 platového zákona,
 u četnických důstojníků postupová skupina I. služební třídě II.,
 „ „ II. „ „ III.,
 zřízené šem 121, odstavec 1., platového zákona.

§ 13.

(1) Vojenským (četnickým) důstojníkům se určí pensijní základna postupem v dalších odstavcích stanoveným,

a) pokud byli jmenováni do XI. nebo X. hodnostní třídy, je-li rozhodnou II. nebo III. služební třída (§ 12), podle 8. platové stupnice, je-li rozhodnou I. služební třída (§ 12), podle 7. platové stupnice,

b) pokud byli jmenováni do IX. hodnostní třídy, podle 7. platové stupnice,

c) pokud byli jmenováni do VIII. hodnostní třídy, podle 6. platové stupnice, stanovené šem 103 platového zákona, byť i měli v den skončení činné služby požitky vyšší hodnostní třídy, než do které byli jmenováni.

(2) Především se v mezích časového postupu zjistí doba, kterou by v příslušné postupové skupině musili strávit, aby podle předpisů platných pro vojenské (četnické) důstojníky časovým postupem dosáhli požitků hodnostní třídy a platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu uvedeným v předcházející větě, přihlíží se k této době, u vojenských důstojníků však v mezích ustanovení § 32 vlád-

ního nařízení č. 10/1924 Sb. z. a n. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni.

(3) Ustanovení § 2, odstavec 3., platí obdobně.

(4) Doba zjištěná podle odstavce 2. po případě 3. je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(5) Nedosahuje-li rozhodná doba délky stanovené čekatelské doby, jest pensijní základnou částka rovnající se dvěma třetinám adjuta, stanoveného pro skupinu míst A (§ 100, odst. 3., platového zákona), které by důstojníku příslušelo v jeho služební třídě. Stejně se určí pensijní základna u osob, které dosáhly hodnosti důstojnických čekatelů (podporučků).

(6) Dosahuje-li nebo přesahuje-li rozhodná doba stanovenou čekatelskou dobu, jest pensijní základnou v platové stupnici vyplývající z ustanovení odstavce 1. služné, kterého by vojenský (četnický) důstojník při rozhodné době dosáhl podle čekatelské doby a lhůt pro zvýšení služného stanovených platovým zákonem.

(7) Jako stanovená čekatelská doba podle ustanovení odstavců 5. a 6. bere se za základ doba tříletá; u vojenských důstojníků, kteří absolvovali tři ročníky vojenské akademie, sluší postupovati, jako kdyby pro ně doba čekatelská nebyla stanovena; u vojenských důstojníků, kteří byli za války vyřadění z vojenské akademie dříve než po dvou letech, avšak později než po osmnácti měsících, bere se za základ doba osmnácti měsíců, u vojenských důstojníků, kteří byli vyřadění z vojenské akademie za dobu kratší než osmnácti měsíců, avšak ztrávili na vojenské akademii alespoň jeden rok, doba dvou roků.

(8) Vojenským (četnickým) důstojníkům jmenovaným do IX. hodnostní třídy, je-li rozhodnou II. nebo III. služební třída (§ 12), se určí pensijní základna způsobem stanoveným v odstavci 6. nejprve v 8. platové stupnici a podle výsledku v 7. platové stupnici tak, že v této platové stupnici je pensijní základnou služné rovnající se pensijní základně zjištěné v nižší platové stupnici, a není-li takového služného v této stupnici, služné nejbližší vyšší. Stejným způsobem sluší postupovati u vojenských (četnických) důstojníků jmenovaných do VIII. hodnostní třídy, je-li rozhodnou I. služební třída (§ 12), s tím rozdílem, že pensijní základna se určí nejprve v 7. platové stupnici a podle ní v 6. platové stupnici, jakož

i u vojenských (četnických) důstojníků jmenovaných do VIII. hodnostní třídy, je-li rozhodnou II. nebo III. služební třída (§ 12), se změnou, že pensijní základna se určí nejprve v 8., odtud v 7. a podle výsledku v 6. platové stupnici.

(9) Důstojníkům, kteří nemají úplného středoškolského vzdělání, je-li u nich rozhodnou III. služební třída (§ 12), nepřísluší pensijní základna odpovídající služnému zvýšenému o poslední náslušný přírůstek.

(10) U vojenských inženýrů a vojenských zvěrolékařů sluší při určení pensijní základny postupovati jako u důstojníků zbraní, u nichž je rozhodnou II. služební třída (§ 12).

§ 14.

(1) Vojenským (četnickým) důstojníkům jmenovaným do VII. hodnostní třídy se určí pensijní základna podle 5. platové stupnice služným, kterého by dosáhli tříletými postupy při době vypočtené podle ustanovení tohoto paragrafu; za tím účelem se zjistí v mezích časového postupu u důstojníků s požitky VII. hodnostní třídy doba, kterou by musili strávit s požitky této hodnostní třídy, u důstojníků postupových skupin I. až V. s požitky VI. hodnostní třídy doba, kterou by musili strávit s požitky VII. a VI. hodnostní třídy, aby podle zákonů č. 195/1920 a č. 152/1923 Sb. z. a n., pokud se týče č. 186/1920 Sb. z. a n., dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50), než odpovídá lhůtám časového postupu podle zákonů uvedených v předchozí větě, přihlíží se k této době zmenšené o dobu potřebnou k dosažení prvního stupně VII. hodnostní třídy časovým postupem, u vojenských důstojníků však v mezích ustanovení § 32 vládního nařízení č. 10/1924 Sb. z. a n.

(2) K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni, při čemž se součet dob takto zjištěných zvětší u vojenských důstojníků postupové skupiny I. o čtyři roky, u ostatních důstojníků o tři roky.

(3) Ustanovení šu 2, odstavce 3., platí obdobně.

(4) Doba vypočtená podle předchozích odstavců jest rozhodnou pro určení pensijní základny.

§ 15.

(1) Vojenským (četnickým) důstojníkům postupových skupin I. až V. jmenovaným do

VI. hodnostní třídy určí se pensijní základna podle 4. platové stupnice služným, kterého by dosáhli tříletými postupy při době vypočtené podle ustanovení odstavců 1., 4. a 5.; za tím účelem se zjistí v mezích časového postupu doba, kterou by musili strávit s požitky této hodnostní třídy, aby podle zákonů č. 195/1920 Sb. z. a n. a č. 152/1923 Sb. z. a n., pokud se týče č. 186/1920 Sb. z. a n., dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li těchto požitků za delší započitatelnou (započtenou) služební dobu (§ 50) než odpovídá lhůtám časového postupu podle zákonů uvedených v předcházející větě, přihlíží se k této době zmenšené o dobu potřebnou k dosažení prvního stupně VI. hodnostní třídy časovým postupem, u vojenských důstojníků však v mezích ustanovení § 32 vládního nařízení č. 10/1924 Sb. z. a n.

(2) Pensijní základna se určí

vojenským důstojníkům postupové skupiny VI. jmenovaným do VI. hodnostní třídy podle 4. platové stupnice,

ostatním důstojníkům jmenovaným

do V. hodn. třídy podle 3. platové stupnice, do IV. hodn. třídy podle 2. platové stupnice, do III. hodn. třídy podle 1. platové stupnice

služným, jehož by dosáhli tříletými postupy při době, kterou by musili strávit s požitky té které hodnostní třídy, aby podle zákonů č. 195/1920 Sb. z. a n. a č. 152/1923 Sb. z. a n., pokud se týče č. 186/1920 Sb. z. a n., dosáhli platového stupně, v němž byli v den skončení činné služby; dosáhli-li takový důstojník tohoto platového stupně za delší započitatelnou (započtenou) dobu než takto zjištěnou, přihlíží se k této době, u vojenských důstojníků však v mezích ustanovení § 32 vládního nařízení č. 10/1924 Sb. z. a n.

(3) U osob, na něž se vztahovala ustanovení §§ 2 a 5 zákona ze dne 19. března 1920, č. 194 Sb. z. a n., pokud se týče § 3 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 288 Sb. z. a n., platí omezení tam co do výše stanovená i pro určení pensijní základny podle zákona č. 70/1930 Sb. z. a n. V těchto případech uděluje zvýšení pense vláda na žádost podle volného uvážení.

(4) K době zjištěné podle odstavce 1. nebo 2. se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni.

(5) Doba zjištěná podle odstavců 1., 2. a 4. je rozhodnou pro určení pensijní základny.

§ 16.

Ustanovení §§ 12 až 15 o vojenských důstojnících (čekatelích) platí obdobně pro vojenské úředníky (čekané) a vojenské pensisty. Pro vojenské úředníky jmenované do XII. hodnostní třídy určí se pensijní základna podle ustanovení § 13, odst. 5.

2. Vojenští gažisté mimo hodnostní třídy.

§ 17.

Vojenským gažistům mimo hodnostní třídy, poddůstojníkům z povolání a legionářům z řad mužstva se určí pensijní základna podle III. platové stupnice stanovené v § 113 platového zákona služným, kterého by dosáhli tříletými postupy při započitatelné (započtené) služební době (§ 50).

3. Četničtí gažisté mimo hodnostní třídy.

§ 18.

(1) Pensijní základna se určí postupem stanoveným v odstavcích 2. až 4.

A. podle I. platové stupnice (§ 132 platového zákona)

a) vrchním strážmistrům, kteří byli veliteli stanic (okresů) nebo kteří konali rovnocennou službu, pokud se na ně za činné služby vztahoval zákon ze dne 13. července 1922, č. 232 Sb. z. a n.,

b) strážmistrům-okresním četnickým velitelům a jim na roveň postaveným gažistům mimo hodnostní třídy, na něž se vztahovalo za činné služby nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 14. ledna 1914, Dep. XX., čís. 201 (Věstník četnictva č. 2/1914), pokud se týče nařízení téhož ministerstva ze dne 4. června 1914, Dep. XX., čís. 3005 (Věstník četnictva č. 11/1914),

B. podle II. platové stupnice (§ 132 platového zákona)

a) vrchním strážmistrům ve smyslu § 10 zákona č. 186/1920 Sb. z. a n., a vrchním strážmistrům I. a II. třídy ve smyslu výnosu ministerstva vnitra ze dne 26. února 1919, č. 2017/XIII b (Věstník četnictva č. 1/1919),

b) strážmistrům I. a II. třídy ve smyslu nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 4. června 1914, Dep. XX., č. 3005 (Věstník četnictva č. 11/1914),

c) závodčím a strážmistrům-velitelům stanic ve smyslu nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 27. října 1909, č. 5135 (Věstník četnictva č. 16/1909), pokud se týče nařízení téhož ministerstva ze dne 31. ledna 1914, č. 521/XX (Věstník četnictva č. 2/1914),

d) závodčím ve smyslu nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 31. prosince 1899, č. 3355 pres. (Věstník četnictva č. 15/1899) a závodčím ve smyslu zákona ze dne 25. července 1871, č. 83 ř. z.,

e) strážmistrům-okresním četnickým velitelům a jim na roveň postaveným ve smyslu nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 27. října 1909, č. 5135 (Věstník četnictva č. 16/1909), strážmistrům ve smyslu zákona ze dne 25. července 1871, č. 83 ř. z. a ostatním strážmistrům a strážmistrům-okresním četnickým velitelům ve smyslu nařízení býv. ministerstva zeměbrany ze dne 31. prosince 1899, č. 3355 pres. (Věstník četnictva č. 15/1899),

C. podle III. platové stupnice (§ 132 platového zákona) ostatním do hodnostních tříd nezařazeným příslušníkům četnictva.

(2) Pensijní základna se určí četnickým osobám uvedeným v odst. 1., C. služným, kterého by dosáhli tříletými postupy při započitatelné (započtené) služební době (§ 50) v den skončení činné služby.

(3) Četnickým osobám uvedeným v odst. 1., B. se určí pensijní základna způsobem uvedeným v předcházejícím odstavci nejprve v III. platové stupnici a podle výsledku v II. platové stupnici tak, že v této platové stupnici jest pensijní základnou služné rovnající se pensijní základně zjištěné v III. platové stupnici, a není-li takového služného v této stupnici, služné nejbližší vyšší.

(4) Četnickým osobám uvedeným v odstavci 1., A. se určí pensijní základna služným I. platové stupnice (§ 132 platového zákona) odpovídajícím jejich započitatelné (započtené) služební době (§ 50) v den skončení činné služby.

V. Zřízení.

§ 19.

(1) Pensijní základna se určí zřízencům podle III. platové stupnice, podúředníkům podle II. platové stupnice stanovené v § 27 platového zákona na základě služného, kterého by byli při započitatelné (započtené) služební době (§ 50) tříletými postupy dosáhli v den skončení činné služby.

(2) Obdobně sluší postupovati při určení pensijní základny podúředníkům pohraniční

finanční strážce, jakož i zřízencům (podúředníkům) bývalé finanční strážce. Odpočivné (zopatřovací) platy těchto zaměstnanců (pozůstalých po nich) se řídí předpisy platnými pro pragmatikální zřízence (podúředníky) a jejich pozůstalé.

VI. Učitelé obecných a občanských škol.

§ 20.

(1) Učitelům uvedeným v § 1 zákona ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb. z. a n. (učitelského zákona), se určí pensijní základna podle služného (§ 7, odstavec 1., zmíněného zákona), kterého by byli tříletými postupy dosáhli v den skončení činné služby při započítatelné (započtené) služební době (§ 50), zkrácené u literních učitelů a u zvláštních učitelů náboženství o tři, u učitelek ručních prací (domácích nauk), u opatrovatelek na státních opatrovních, jakož i u učitelů vedlejších o čtyři roky.

(2) Nedosahuje-li doba zjištěná podle předcházejícího odstavce tři, po případě čtyř roků (odstavec 1.), určí se pensijní základna částkou rovnající se dvěma třetinám příslušného adjuta stanoveného pro skupinu míst A, které by učitelé vzhledem k zjištěné době příslušelo podle ustanovení § 3, odst. 2., pokud se týče § 14 učitelského zákona. Obdobně sluší postupovati u učitelů v počáteční službě.

(3) U učitelů s procentuálními platy (§ 12 učitelského zákona) se počítá pro určení pensijní základny doba před 1. červnem 1922 plně, od této doby se přepočítá doba odsloužená s nižším procentem služebního platu podle § 12, odst. 2., učitelského zákona.

(4) Pensijní základna se určí

a) u učitelů literních a zvláštních učitelů náboženství se zkouškou učitelské způsobilosti pro občanské školy, kteří byli ustanoveni definitivními nebo zatímními učiteli na občanských školách,

b) u učitelek ručních prací (domácích nauk) s vysvědčením způsobilosti pro občanské školy, které byly ustanoveny definitivními nebo zatímními učitelkami na občanských školách,

podle služného, které by jim bylo příslušelo, kdyby učitelský zákon byl již účinným v době jejich definitivního nebo zatímního ustanovení na občanskou školu, a to u osob uvedených pod písm. a) podle ustanovení § 7, odst. 3., (pokud se týče § 12), u osob uvedených pod písm. b) podle ustanovení § 7, odst. 4., učitelského zákona (pokud se týče § 12 téhož zákona v souvislosti s ustanovením odstavce 3. tohoto paragrafu).

(5) Pensijní základna určená podle předcházejících ustanovení zvyšuje se u správců a řídících učitelů obecných škol, u ředitelů občanských škol, u učitelů ustanovených definitivně na cvičných školách při státních učitelských ústavech nebo na zvláštních státních odborných školách pro hluchoněmé nebo pro slepé o dosavadní pro výměru výslužného započítatelný přírůstek v té výši a potud, pokud na něj v den skončení činné služby měli nárok z důvodu služby uvedené v tomto odstavci.

VII. Státní obecní (městští) a obvodní lékaři.

§ 21.

(1) Státním obecním (městským) a obvodním lékařům se určí pensijní základna tak, že se k částce 9000 Kč připočtou postupové přírůstky, kterých by lékař při době stanovené podle odstavce 2. pětiletými postupy byl dosáhl v den skončení činné služby podle ustanovení § 8, odst. 2., v souvislosti s ustanovením § 30, odst. 1., vládního nařízení ze dne 17. března 1927, č. 23 Sb. z. a n., v typu zdravotních obcí a obvodů, v němž byl v den skončení činné služby; jde-li o lékaře, jejichž činná služba skončila před účinností zákona ze dne 13. července 1922, č. 237 Sb. z. a n., určí se pensijní základna způsobem v předcházející větě stanoveným v typu zdravotních obcí a obvodů, do něhož bylo podle § 37 vládního nařízení ze dne 11. ledna 1923, č. 24 Sb. z. a n., provedeno prvé zařazení obvodu, v němž lékař byl v den skončení činné služby. Nelze-li takto zjistiti typ zdravotních obcí a obvodů, bere se za podklad pro stanovení postupových přírůstků základní typ podle zákona ze dne 24. června 1926, č. 105 Sb. z. a n.

(2) Dobou, podle níž se určují postupové přírůstky, jest

a) u lékařů, jejichž činná služba skončila před 1. červencem 1922, pokud se týče před 1. lednem 1923 (§ 28, odst. 1., zákona ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n.) polovina doby skutečně ztrávené v činné službě, pokud byla započítatelnou, a polovina doby započtené ve služebním poměru obecního (městského) neb obvodního lékaře,

b) u ostatních lékařů doba při převzetí podle zákona č. 236/1922 Sb. z. a n. započtená a doba po převzetí skutečně ztrávená, pokud byla započítatelnou.

(3) Pro státní obecní (městské) a obvodní lékaře, na něž se vztahuje zákon č. 70/1930 Sb. z. a n., platí ode dne určeného v § 10 zmíněného zákona také ustanovení § 20, § 21, věta 1. a 2., § 22, §§ 24 až 26, § 28, §§ 29 a 34

vládního nařízení č. 23/1927 Sb. z. a n., jakož i §§ 163 a 164 platového zákona.

Č Á S T D R U H Á .

Provedení § 12 zákona č. 70/1930 Sb. z. a n. u níže uvedených zaměstnanců a pozůstalých po nich.

DÍL I.

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ.

A. Zaměstnanci státních a sestátněných drah.

I. Předpisy o odpočivných a zaopatřovacích platech.

§ 22.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí ustanovení §§ 69, 70, 72 až 77 a 80 až 82 vládního nařízení ze dne 5. března 1927, č. 15 Sb. z. a n., pro úředníky, podúředníky a zřizence a § 125, § 126, odst. 3., §§ 127, 130, 131 a 132, pokud se v tomto posléze uvedeném paragrafu odkazuje na §§ 76, 77, 81 a 82, téhož nařízení, jakož i § 70 zmíněného nařízení pro provisorní zaměstnance státních drah,

na něž by se vztahovalo vládní nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby nebo kdyby nebyl býval s nimi rozvázán služební poměr buď před jeho účinností nebo sice po jeho účinnosti, avšak podle ustanovení § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle platných pensijních pravidel nárok na odpočivné (zaopatřovací) požitky.

(2) Ustanovení odstavce 1. platí také pro zaměstnance v těch skupinách zaměstnanců státních drah, které nejsou uvedeny v § 1 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., s výjimkou zaměstnanců, jejichž platové a služební poměry byly upraveny zvláštními služebními nebo pracovními smlouvami.

(3) Ustanovení odstavce 1. a 2. platí obdobně pro pensisty sestátněných drah a zaměstnance těchto drah, kteří byli dáni do výslužby nebo s nimiž byl rozvázán služební poměr v době od sestátnění do účinnosti vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., po případě, pokud se týče zaměstnanců Ústecko-Teplické dráhy a Buštěhradské dráhy, do účinnosti výnosu ministerstva železnic ze dne 14. října 1925, č. 40.798, a pokud se týče zaměstnanců místní dráhy v údolí Borže, do účinnosti výnosu ministerstva železnic ze dne 5. dubna 1928, č. 11.235.

II. Předpisy pro určení pensijní základny.

1. Úředníci.

§ 23.

(1) Pro určení pensijní základny úředníkům státních drah jest rozhodnou služební třída, která podle vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n. odpovídá statuu, k němuž úředník příslušel v den skončení činné služby; nepřislušel-li úředník v této době k některému z těchto statů, jest rozhodnou služební třída odpovídající statuu, ke kterému by byl dne 28. října 1918 příslušel podle předpisů státních drah do tohoto dne vydaných, kdyby nebyl dříve skončil činnou službu.

(2) Nelze-li zjistiti podle ustanovení odstavce 1. služební třídu, jest rozhodnou služební třída odpovídající statuu, k němuž by byl úředník v den 28. října 1918 příslušel podle předběžného vzdělání, které měl při vstupu do služebního poměru, v němž skončil činnou službu, nebo nelze-li zjistiti ani toto, podle služebního upotřebení v den skončení činné služby; nelze-li zjistiti ani služební upotřebení v den skončení činné služby, jest rozhodnou nejnižší služební třída stanovená platovým zákonem.

§ 24.

Při určení pensijní základny úředníků státních drah se postupuje podle obdoby ustanovení §§ 2 až 5 tohoto nařízení se změnami vyplývajících z ustanovení §§ 84 až 86 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n.; při tom se posuzují úředníci statuu III. jako úředníci statuu IIIa, bylo-li jim určeno služné rozhodné pro stanovení pensijní základny jako úředníkům statuu IIIa podle předpisů § 10, odst. 2., výnosu ministerstva železnic ze dne 24. září 1921, č. 53.924, jinak jako úředníci statuu IIIb.

2. Podúředníci a zřizenci.

§ 25.

(1) Podúředníkům státních drah jmenovaným v kategoriích budovních mistrů, dělmistrů v hlavních, návěstních a topírenských dílnách a v elektrárnách, dělmistrů v osvětlovacích a impregnačních závodech a ve šterkovnách, mostmistrů, návěstních mistrů, staničních mistrů, strojmistrů, strojvůdců, traťmistrů, vlakových revisorů a vozových revisorů se určí pensijní základna služným I. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n.

(2) Pro určení pensijní základny těchto zaměstnanců se zjistí započitatelná (započtená) služební doba (§ 50) v poměru podúředníka platové skupiny, ve které byli v den skončení činné služby. K době takto zjištěné se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni. U zaměstnanců, na které by se vztahovalo ustanovení § 91 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., kdyby nebyli skončili činnou službu před jeho účinností, přihlíží se také k tomuto ustanovení.

(3) Doba zjištěná podle odstavce 2. je rozhodnou pro určení pensijní základny. Přesahuje-li tato doba dobu 30 roků, určí se pensijní základna částkou 18.204 Kč; přesahuje-li tato doba dobu 33 roků, určí se pensijní základna u zaměstnanců jmenovaných v kategoriích budovných mistrů, dělmistrů v hlavních, návěstních a topírenských dílnách a v elektrárnách, dělmistrů v osvětlovacích a impregnačních závodech a ve šterkovnách, mostmistrů, návěstních mistrů, strojmistrů a traťmistrů částkou 19.308 Kč.

§ 26.

(1) Podúředníkům státních drah jmenovaným v kategoriích dílovedoucích, kancelářských výpravčích, kancelistů, nádražních mistrů, osvětlovacích mistrů-řemeslníků, skladmistrů, strojníků, vozmistrů a vrchních průvodčích vlaků se určí pensijní základna služným I. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., obdobně podle předpisů § 89, odst. 2. až 4., pokud se týče § 91 téhož nařízení.

(2) Osvětlovacím mistrům-neřemeslníkům, železničním oficiantkám a podúředníkům jmenovaným podle výnosů ministerstva železnic ze dne 24. září 1921, č. 24.571, a ze dne 11. března 1922, č. 70.419/1921, se určí pensijní základna služným II. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., obdobně podle předpisů § 89, odst. 2. a 3., pokud se týče § 91 téhož nařízení.

(3) U podúředníků jmenovaných v kategoriích uvedených v odstavci 1., kteří skončili činnou službu před účinností výnosu ministerstva železnic ze dne 16. února 1920, č. 44.327/1919, se zjistí započitatelná (započtená) služební doba (§ 50) v poměru podúředníka. K této době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni. Doba takto zjištěná jest rozhodnou pro určení pensijní základny. Pensijní základna činí

při rozhodné době	Kč
do 4 roků včetně	7.200
" 6 " "	8.304
" 10 " "	9.408
" 12 " "	10.500
" 16 " "	11.604
" 18 " "	12.708
" 21 " "	13.800
přesahující 21 roků	14.904

(4) Železničním oficiantkám a zaměstnancům, kteří nemajíce průkazu o vyučení se příslušnému řemeslu byli jmenováni v kategorii osvětlovacích mistrů, pokud skončili činnou službu před účinností výnosu ministerstva železnic ze dne 16. února 1920, č. 44.327/1919, se určí pensijní základna podle rozhodné doby, která se zjistí způsobem předepsaným v odstavci 3 takto:

Při rozhodné době	Kč
do 2 roků včetně	6.300
" 4 " "	7.056
" 6 " "	7.800
" 8 " "	8.556
" 10 " "	9.300
" 12 " "	10.056
" 14 " "	10.800
" 16 " "	11.556
" 18 " "	12.300
" 21 " "	13.056
přesahující 21 roků	13.812

§ 27.

(1) Zřízencům státních drah jmenovaným v kategoriích dílenských, dozorců posunu, kancelářských pomocníků, mostních zámečníků, návěstních zámečníků, osvětlovacích dozorců, řidičů motorových vozů, řidičů motorových dresin, skladištních dozorců, staničních dozorců, strojních dozorců, strojuvůdců-čekanů, tiskařů, traťových řemeslníků, vozových dozorců, vrchních topičů a zásobárenských řemeslníků se určí pensijní základna služným II. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n.

(2) Zřízencům státních drah jmenovaným v kategoriích čerpařů, dozorců domů, dozorců výhybek, hradlařů, kancelářských zřízenců, posunovačů, průvodčích vlaků, strojních topičů, topičů stabilních kotlů, úpravčích tratí, vrátných a zapisovačů vozů se určí pensijní základna služným III. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n.

(3) Zřízencům státních drah jmenovaným v kategoriích zapisovačů ložních listů, lampářů, skladištních zřízenců, staničních zřízenců, čističů vozů, dílenských pomocníků, výhybkářů, strážníků tratí, staničních pomocníků, tiskařských pomocníků, traťových pomocníků, výhybkářů a zásobárenských pomocníků se určí pensijní základna služným IV. platové stupnice stanoveným v § 45 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n.

(4) Pro určení pensijní základny těchto zaměstnanců se zjistí započitatelná (započtená) služební doba (§ 50) v poměru zřízence. K této době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém platovém stupni. U zaměstnanců, na které by se vztahovalo ustanovení § 91 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., kdyby nebyli skončili činnou službu před jeho účinností, přihlíží se také k tomuto ustanovení. Doba takto zjištěná je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(5) Byla-li by těmto zaměstnancům určena takto pensijní základna nižší, než jaká by jim příslušela, kdyby byli do skončení činné služby zůstali ve služebním poměru provisorního zaměstnance, přihlíží se k této vyšší pensijní základně.

3. Provisorní zaměstnanci.

§ 28.

(1) Výpomocným podúředníkům, kancelářským příručím, technicky použitým diurnistům a výpomocným zřízencům a stálým dělníkům v řemeslných službách se určí pensijní základna roční částkou denního platu pomocných zaměstnanců I. služební skupiny stanoveného pro skupinu míst A v § 114 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., sníženou o 3.000 Kč.

(2) Ostatním diurnistům, manipulantkám, kancelářským pomocným silám a výpomocným zřízencům a stálým dělníkům v neřemeslných službách se určí pensijní základna jako v odstavci 1. na podkladě denního platu pomocných zaměstnanců II. služební skupiny.

(3) Pro určení pensijní základny těchto zaměstnanců se zjistí započitatelná (započtená) služební doba (§ 50) ve služebním poměru, v němž byl provisorní zaměstnanec v den skončení činné služby. K této době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v posledním dosaženém mzdovém stupni. U provisorních zaměstnanců, na které by se vztahovalo ustanovení § 144 vládního nařízení č. 15/1927 Sb. z. a n., kdyby nebyli skončili činnou službu před jeho účinností, přihlíží se také k tomuto ustanovení. Doba takto zjištěná jest rozhodnou pro určení pensijní základny.

4. Zaměstnanci sestátněných drah.

§ 29.

(1) Ustanovení §§ 23 až 28 platí obdobně pro zaměstnance uvedené v § 22, odst. 3., s výjimkou zaměstnanců místní dráhy v údolí Borže.

(2) Při tom se zaměstnanci uvedení v odstavci 1 posuzují pro určení pensijní základny jako zaměstnanci státních drah toho statu (skupiny, kategorie), do kterého by byli zařazeni podle služebního poměru v den skončení činné služby, kdyby se na ně k tomuto dni byly vztahovaly v té době platné předpisy o rozčlenění zaměstnanců státních drah.

(3) Zaměstnancům místní dráhy v údolí Borže uvedeným v § 22, odst. 3., se určí pensijní základna obdobně podle pravidel stanovených výnosem ministerstva železnic ze dne 5. dubna 1928, č. 11.235.

B. Bývalí úředníci poštovního a telegrafního ústavu.

§ 30.

Pro bývalé úředníky poštovního a telegrafního ústavu, jejichž odpočivné požitky byly upraveny vládním nařízením ze dne 18. června 1925, č. 150 Sb. z. a n., platí ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení obdobně ustanovení §§ 150, 151, 153, 154, 158, 159 a 162 až 164 platového zákona, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na odpočivné požitky.

§ 31.

(1) Pensijní základna osob uvedených v § 30, jejichž odpočivné požitky jsou vyměřeny z pensijních základen stanovených vládním nařízením č. 150/1925 Sb. z. a n. v částkách 4404 Kč až včetně 8616 Kč, činí:

při rozhodné služební době	Kč
do 3 roků výlučně	6.300 [—]
od 3 " 6 " "	7.152 [—]
" 6 " 9 " "	8.004 [—]
" 9 " 12 " "	8.856 [—]
" 12 " 15 " "	9.708 [—]
" 15 " 18 " "	10.560 [—]
" 18 " 21 " "	11.400 [—]
" 21 " 24 " "	12.252 [—]
" 24 " 27 " "	13.104 [—]
" 27 roků výše	13.956 [—]

(2) Služební dobou rozhodnou pro určení pensijní základny je započitatelná (započtená) služební doba; započitatelnou služební dobou se rozumí doba ve služebním poměru úředníka poštovního a telegrafního ústavu skutečně ztrávená a pro postup do vyšších požitků v tomto služebním poměru v den skončení činné služby započitatelná; dobou započtenou se rozumí jiná období pro postup v tomto služebním poměru započtená.

§ 32.

(1) Mužským zaměstnancům ve výslužbě, na které se vztahuje § 31, přísluší výchovné, přídavky na děti a doplňovací přídavek ženatých ve výši stanovené v odstavcích 4. až 6. potud, pokud by jim příslušely za činné služby, kdyby se byl na ně vztahoval platový zákon.

(2) Vdovám přísluší k vdovské pensii přídavek ve výši doplňovacího přídavku ženatých (odstavec 6.), který by příslušel manželovi v době úmrtí, kdyby se byl na něho vztahoval platový zákon.

(3) Vdovám příslušejí k zaopatřovacím platům výchovné, a přídavky na děti ve výši, stanovené v odstavci 4. a 5., a potud, pokud by byly příslušely manželovi za činné služby, kdyby se byl na něho vztahoval platový zákon. Za téhož předpokladu příslušejí stejné výchovné a přídavky na děti k sirotčí pensii úplně osiřelých sirotek, pokud by byly příslušely otců za činné služby.

(4) Výchovné činy při jednom nezaopatřeném dítěti 1.200 Kč, při více nezaopatřených dětech 2.100 Kč ročně.

(5) Na třetí až šesté nezaopatřené dítě přísluší přírůstek po 900 Kč ročně.

(6) Doplnovací přídavek ženatých činí

při pensijní základně Kč	ročně Kč
6.300	1.200
7.152	1.104
8.004	996
8.856	900
9.703	792
10.560	696
11.400	456
12.252	204
13.104	—
13.956	—

§ 33.

(1) Pensijní základny osob uvedených v § 30, jejichž odpočivné požitky jsou vyměřeny z pensijních základů stanovených vládním nařízením č. 150/1925 Sb. z. a n. v částkách 9.204 Kč a vyšších, činí:

při pensijní základně podle vládního nařízení č. 150/1925 Sb. z. a n.			Kč
	Kč		
	9.204		14.400
9.810	—	10.410	16.200
	11.016		18.000
	11.604		19.200
	12.606		20.400

(2) Takovým mužským zaměstnancům ve výslužbě přísluší výchovné a přídavky na děti v té výši a potud, pokud by jim příslušely za činné služby, kdyby se na ně byl vztahoval platový zákon.

(3) Vdovam příslušejí k zaopatřovacím platům výchovné a přídavky na děti v té výši a potud, pokud by byly příslušely manželovi za činné služby, kdyby se na něho byl vztahoval platový zákon. Za téhož předpokladu příslušejí stejné výchovné a přídavky na děti k sirotčím pensí úplně osiřelých sirotků, pokud by byly příslušely otcí za činné služby.

§ 34.

U poštovních expedientů bez zkoušky oficiantské činí pensijní základna 75% úředního stanoveného v § 17 vládního nařízení ze dne 5. března 1927, č. 17 Sb. z. a n., pro úřad toho stupně třetí třídy, do kterého byl úřad expedientem spravovaný zařazen v den skončení činné služby. Měl-li expedient v té době telegrafní přídavek, jest při stanovení pensij-

ní základny postupovati podle ustanovení § 17, odst. 2., vládního nařízení č. 17/1927 Sb. z. a n.

§ 35.

(1) Nejnižší výměra odpočivných (zaopatřovacích) platů, vyměřených podle § 31, se stanoví v ročních částkách takto:

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	nejnižší výměra	
	vý- služného	pense vdovy
	Kč	
až včetně do 12 roků	5.100	4.500
počínaje 13. rokem až včetně do 17 roků	6.000	4.800
počínaje 18. rokem až včetně do 22 roků	7.500	5.100
počínaje 23. rokem	8.400	5.400

(2) Nejnižší výměra odpočivných (zaopatřovacích) platů, vyměřených podle § 33, se stanoví v ročních částkách takto:

Při služební době započitatelné pro výměru výslužného	nejnižší výměra	
	vý- služného	pense vdovy
	Kč	
až včetně do 12 roků	6.600	6.000
počínaje 13. rokem	8.100	6.600

(3) U ženatého zaměstnance se zvyšují nejvyšší částky výslužného uvedené v odstavci 1. o 1000 Kč ročně a nejvyšší částky výslužného uvedené v odstavci 2. o 1.200 Kč ročně, přihlíží-li se podle pensijních předpisů při zaopatřovacích platech k manželce.

(4) Ustanovení § 155, odst. 5., platového zákona platí obdobně.

C. Zaměstnanci v pomocné kancelářské službě.

§ 36.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí ustanovení §§ 54 až 56, 62 až 64, 68 až 80, 83 až 87, 104 až 108 vládního nařízení ze

dne 7. července 1926, č. 113 Sb. z. a n., pro zaměstnance v pomocné kancelářské službě, na něž by se zmíněné vládní nařízení vztahovalo, kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby anebo kdyby nebyl býval s nimi rozvázán služební poměr buď před účinností nebo sice po účinnosti téhož vládního nařízení, avšak podle ustanovení § 16 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na odpočivné (zaopatřovací) požitky.

(2) Pro určení pensijní základny osob uvedených v odstavci 1. se zjistí doba, kterou by podle § 2 vládního nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., musili ztrávit ve vlastnosti oficianta, aby dosáhli požitků té třídy služební stáří, v níž byli v den skončení činné služby. K takto zjištěné době se připočte započitatelná (započtená) služební doba v poslední dosažené třídě služební stáří. Byla-li celková služební doba započitatelná (započtená) ve vlastnosti oficianta delší než doba určená podle předchozí věty, přihlíží se k této době. Doba takto zjištěná je rozhodnou pro určení pensijní základny.

(3) Pensijní základna činí

při započitatelné (započtené) služební době (§ 50) v den skončení činné služby	Kč
do 3 roků výlučně	6.300
od 3 „ 6 „ „	7.152
„ 6 „ 9 „ „	8.004
„ 9 „ 12 „ „	8.856
„ 12 „ 15 „ „	9.708
„ 15 „ 18 „ „	10.560
„ 18 „ 21 „ „	11.400
„ 21 „ 24 „ „	12.252
„ 24 „ 27 „ „	13.104
„ 27 roků výše	13.956

D. Výpomocní zřízení.

§ 37.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí ustanovení §§ 31, 32, 35, 37 až 41, 44 až 47, §§ 62 až 66 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 114 Sb. z. a n., pro výpomocné zřízení, na něž by se zmíněné vládní nařízení vztahovalo, kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby anebo kdyby nebyl

býval s nimi rozvázán služební poměr buď před účinností nebo sice po účinnosti téhož vládního nařízení, avšak podle ustanovení § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na zaopatřovací požitky.

(2) Pensijní základna činí

při započitatelné (započtené) služební době (§ 50) v den skončení činné služby	Kč
do 3 roků výlučně	5.400
od 3 „ 6 „ „	5.700
„ 6 „ 9 „ „	6.000
„ 9 „ 12 „ „	6.300
„ 12 „ 15 „ „	6.600
„ 15 „ 18 „ „	6.900
„ 18 „ 21 „ „	7.200
„ 21 „ 24 „ „	7.500
„ 24 „ 27 „ „	7.800
„ 27 roků výše	8.100

(3) Ustanovení předcházejících odstavců platí i pro přísežné berní vykonavatele, výpomocné berní vykonavatele a civilní trestní posly (soudní doruční posly), pokud v den skončení činné služby nebyli zřizenci (podúředníky).

E. Řemeslní zaměstnanci v technické službě stavební a udržovací a v automobilním provozu Československé pošty.

§ 38.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí

A) ustanovení §§ 53, 54, 70 až 74 vládního nařízení ze dne 5. března 1927, č. 16 Sb. z. a n., pro

a) montéry, dělmistry, pro něž v den skončení činné služby platila nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919, č. 2012/II z r. 1918, po případě pozdější nařízení je doplňující nebo pozměňující,

b) řidiče vozů, dílenské zřizence a garážní a dílenské mistry, pro něž v den skončení činné služby platila nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 14. dubna 1919, č. 7215/II, po případě pozdější nařízení je doplňující nebo je pozměňující,

B) ustanovení § 104 (v rozsahu § 37, odstavce 1., tohoto nařízení) a §§ 105, 121 až 125 vládního nařízení č. 16/1927 Sb. z. a n. pro pomocné montéry, pro něž v den skončení činné služby platila nařízení ministerstva pošt a telegrafů ze dne 11. března 1919, č. 2012/II z roku 1918, po případě pozdější nařízení je doplňující nebo je pozměňující,

pokud by se na ně vztahovalo vládní nařízení č. 16/1927 Sb. z. a n., kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby anebo kdyby nebyl býval s nimi rozvázán služební poměr buď před účinností nebo sice po účinnosti téhož vládního nařízení, avšak podle ustanovení § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na odpočivné (zaopatřovací) požitky.

(2) Pensijní základna se určí montérům, dílenským zřizencům a řidičům vozu v III. platové stupnici stanovené § 21 vládního nařízení č. 16/1927 Sb. z. a n. garážním a dílenským mistrům ve II. platové stupnici služným, kterého by při započitatelné (započtené) služební době (§ 50) byli tříletými postupy dosáhli v den skončení činné služby; dělmistrům se určí pensijní základna způsobem stanoveným v předcházející větě nejprve v III. platové stupnici a podle výsledku v II. platové stupnici tak, že v této platové stupnici je pensijní základnou služné rovnající se pensijní základně zjištěné v III. platové stupnici, a není-li takového služného v této stupnici, služné nejbliže vyšší.

(3) Pensijní základna pomocných montérů se určí podle ustanovení § 37, odst. 2., tohoto nařízení.

F. Světští ošetřovatelé v civilních státních ústavech léčebných a humanitních.

§ 39.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí ustanovení § 84, odstavce 1. (v rozsahu § 37, odstavce 1., tohoto nařízení) a §§ 90 až 94 vládního nařízení ze dne 17. března 1927, č. 22 Sb. z. a n. pro ošetřovatele, na něž by se zmíněné vládní nařízení vztahovalo, kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby anebo kdyby nebyl býval s nimi rozvázán služební poměr buď před účinností nebo sice po účinnosti téhož vládního nařízení, avšak podle ustanovení § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na odpočivné (zaopatřovací) požitky.

(2) Pensijní základna činí

při započítatelné (započtené) služební době (§ 50) v den skončení činné služby	u ošetřovatelů s kvalifikací diplomovou	u ošetřovatelů bez kvalifikace diplomové
	Kč	Kč
do 3 roků výlučně	5.400	5.160
od 3 „ 6 „ „	5.700	5.400
„ 6 „ 9 „ „	6.000	5.640
„ 9 „ 12 „ „	6.300	5.880
„ 12 „ 15 „ „	6.600	6.120
„ 15 „ 18 „ „	6.900	6.360
„ 18 „ 21 „ „	7.200	6.600
„ 21 „ 24 „ „	7.500	6.840
„ 24 „ 27 „ „	7.800	7.080
„ 27 roků výše	8.100	7.320

G. Nižší orgánové silniční, mostní a vodní v oboru ministerstva veřejných prací.

§ 40.

(1) Ode dne určeného v § 46 tohoto nařízení platí ustanovení §§ 43, 73 až 77 vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 133 Sb. z. a n., pro nižší zaměstnance silniční, mostní a vodní v oboru ministerstva veřejných prací (montéry na zdymadlech, jezích, vorových propustích a plavidlech, cestáře, porční, pobřežní, přístavní strážníky, pomocníky na zdymadlech, jezích, vorových propustích a plavidlech, přístavní vrátné, topiče a lodníky na státních parolodích, nebo motorových člunech), na něž by se zmíněné vládní nařízení vztahovalo, kdyby nebyli bývali přeloženi do výslužby anebo kdyby nebyl býval s nimi rozvázan služební poměr buď před účinností nebo sice po účinnosti téhož vládního nařízení, avšak podle ustanovení § 16 zákona č. 286/1924 Sb. z. a n., obdobou jeho § 13, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na odpočivné (zaopatřovací) požitky.

(2) Pensijní základna se určí montérům v I. platové stupnici stanovené v § 16 vládního nařízení č. 133/1928 Sb. z. a n. ostatním zaměstnancům uvedeným v 1. odstavci ve II. platové stupnici stanovené tímž paragrafem na základě slušného, kterého by při započítatelné (započtené) služební době (§ 50) tříletými postupy dosáhli v den skončení činné služby.

DÍL II.

POZŮSTALÍ PO ZAMĚSTNANCÍCH UVEDENÝCH V DÍLU I. ČÁSTI DRUHÉ.

§ 41.

(1) Příslušná ustanovení dílu I. části druhé tohoto nařízení platí, pokud se z ustanovení odstavce 2. jinak nepodává, také pro pozůstalé jak po osobách tam uvedených, tak po takových osobách, které zemřely v činné službě před 1. lednem 1926, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na zaopatřovací požitky.

(2) Ustanovení odstavce 1. platí obdobně pro pozůstalé jak po osobách uvedených v § 22, odst. 3. tak i po zaměstnancích sestátněných drah, kteří zemřeli v činné službě před účinností předpisů uvedených v § 22, odst. 3.

DÍL III.

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ.

§ 42.

(1) Odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení nastupují na místo všech dosavadních odpočivných (zaopatřovacích) požitků a všech přídavků (drahotných požitků, příplatků, doplňků a pod.), povolených na základě zákona, vládního nařízení neb usnesení vlády, jakož i všech individuálně udělených přídavků.

(2) Celkové odpočivné (zaopatřovací) platy nesmějí býti nižší než celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky, jaké příslušely v den před dosažením nároku na odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení. Zmenší-li se počet oprávněných rodinných příslušníků, jest srovnávati celkové odpočivné (zaopatřovací) platy s celkovými odpočivnými (zaopatřovacími) požitky určenými podle změněného rodinného stavu. Rozdíl náleží jako přírůstek k odpočivným (zaopatřovacím) platům.

§ 43.

(1) Odpočivné a zaopatřovací platy, povolené podle tohoto nařízení, snižují se ode dne určeného v § 46 po dobu povoleného pobytu mimo území republiky československé o 10%, nikoliv však pod nejnižší výměru stanovenou v příslušném pensijním předpise. Toto snížení neplatí pro dočasný pobyt mimo území republiky, který nepřesahuje doby tří měsíců.

(2) Přepjatky vzniklé důsledkem ustanovení odstavce 1, za dobu před 1. červencem 1930, nebud'ěž vymáhány.

§ 44.

Osoby, na něž se vztahuje část druhá tohoto nařízení, jakož i poživatelé běžných darů a pensí z milosti jsou od 1. ledna 1930 osvobozeny od povinnosti platiti kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé odpočivné (zaopatřovací) příjmy.

§ 45.

Nárok na odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení musí oprávněná osoba nebo její dědicové uplatniti nekolikovanou přihláškou, doloženou potřebnými průkazy, u úřadu, který vyměřil dosavadní odpočivné (zaopatřovací) požitky.

§ 46.

(1) Odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení přísluší oprávněným zaměstnancům narozeným v roce 1865 nebo dříve od 1. ledna 1930, narozeným v letech 1866 až 1869 od 1. ledna 1931, narozeným v letech 1870 až 1874 od 1. ledna 1932 a narozeným v roce 1875 nebo později od 1. ledna 1933.

(2) Zaopatřovací platy podle tohoto nařízení přísluší oprávněným vdovám narozeným v roce 1870 nebo dříve od 1. ledna 1930, narozeným v letech 1871 až 1874 od 1. ledna 1931, narozeným v letech 1875 až 1879 od 1. ledna 1932 a narozeným v roce 1880 nebo později od 1. ledna 1933, jestliže měly 1. ledna 1930 nárok na zaopatřovací požitky; zároveň přísluší oprávněným dětem příspěvky na výchovu podle tohoto nařízení. Totéž platí pro oprávněné pozůstalé po zaměstnancích, jestliže těmto zaměstnancům nepříslušely odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení vzhledem k ustanovení odstavce 1.

(3) Oprávněným pozůstalým po zaměstnanci, kterému příslušely odpočivné (zaopatřovací) platy podle tohoto nařízení, přísluší od prvního dne měsíce následujícího po dni jeho úmrtí zaopatřovací platy podle téhož nařízení.

(4) Oprávněným dětem, které mají nárok na sirotčí pensí, přísluší zaopatřovací platy podle tohoto nařízení od 1. ledna 1930, po případě od pozdějšího dne, od kterého přísluší sirotčí pense.

§ 47.

(1) Od 1. ledna 1930 platí ustanovení §§ 43 a 44 tohoto nařízení jak pro zaměstnance tak pro pozůstalé po nich, jimž byly povoleny odpočivné (zaopatřovací) platy podle vládních nařízení vydaných na základě platového zákona.

(2) Od vyhlášení zákona č. 70/1930 Sb. z. a n. platí ustanovení § 70 vládního nařízení č.

15/1927 Sb. z. a n. pro zaměstnance a pozůstalé po nich, jimž byly povoleny odpočivné (zaopatřovací) platy podle uvedeného vládního nařízení.

Č Á S T T Ř E T Í.

Provedení § 12 zákona č. 70/1930 Sb. z. a n. u župních zaměstnanců a obecních a obvodních notářů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a u zaměstnanců státního zástavního a půjčovního úřadu v Praze.

§ 48.

(1) Příslušná ustanovení zákona č. 70/1930 Sb. z. a n. a tohoto vládního nařízení platí ode dne určeného v § 10 zmíněného zákona

a) pro župní zaměstnance, obecní a obvodní notáře na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, kterým byly upraveny odpočivné požitky podle zákona ze dne 19. prosince 1924, č. 310 Sb. z. a n., a pro

b) zaměstnance státního zástavního a půjčovního úřadu v Praze,

na něž se vztahují ustanovení § 12 uvedeného zákona.

(2) Totéž platí pro pozůstalé jak po zaměstnancích uvedených v odstavci 1., tak po takovýchto zaměstnancích, kteří zemřeli v činné službě před 1. lednem 1926, mají-li podle pensijních pravidel pro ně platných nárok na zaopatřovací požitky.

Č Á S T Č T V R T Á.

Společná ustanovení.

§ 49.

Výchovné, přídavky na děti a doplňovací přídavky ženatých k odpočivným (zaopatřovacím) platům.

(1) Mužským zaměstnancům ve výslužbě přísluší výchovné, přídavky na děti a doplňovací přídavek ženatých v té výši a potud, pokud by jim příslušely za činné služby, kdyby se byl na ně vztahoval platový (učitelský) zákon, po případě předpisy na základě jeho vydané.

(2) Vdovám přísluší k vdovské pensii přídavek ve výši doplňovacího přídavku ženatých, který by příslušel manželovi v době úmrtí, kdyby se byl na něho vztahoval platový zákon, po případě předpisy na jeho základě vydané.